

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a sudcov JUDr. Evy Barcajovej, JUDr. Anny Elexovej, JUDr. Dariny Michalkovej a prof. JUDr. Petra Blahu, CSc., na návrh podpredsedu vlády a ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, predsedu Špeciálneho súdu v Pezinku a Súdnej rady Slovenskej republiky proti sudcovi Špeciálneho súdu v Pezinku JUDr. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] o odvolaní Súdnej rady Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho súdu č. k. 2 Ds 11/2005-92 zo dňa 17. januára 2006, na verejnom zasadnutí dňa 30. apríla 2007, takto

rozhodol:

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov **sa zrušuje** rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho súdu zo dňa 17. januára 2006, sp. zn. 2 Ds 11/2005, a vec sa mu **vracia** na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie:

Prvostupňový disciplinárny súd disciplinárne stíhaného sudcu JUDr. [REDAKOVANÉ] podpredsedu Špeciálneho súdu v Pezinku, nar. [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] uznal vinného za to, že dňa 15.07.2005 po tom, čo ako vodič motorového vozidla zn. Renault Megane Scenic, ev. č. [REDAKOVANÉ] viedol vozidlo v smere Žiar nad Hronom - Zvolen, kde pri Šašovskom Podhradí na ceste I/50 v km 218,620 chcel predchádzať pred sebou idúce nákladné motorové vozidlo zn. [REDAKOVANÉ] ktoré v čase nehody viedol vodič a majiteľ motorového vozidla [REDAKOVANÉ] pričom mu zazvonil mobilný telefón, ktorý mal upevnený na prístrojovej doske, a potom ako odpútal svoju pozornosť od vedenia motorového vozidla na mobilný telefón, narazil prednou časťou svojho vozidla do zadnej časti vozidla značky AVIA A31 a následne po zrážke pri vyšetrovaní príčin dopravnej nehody sa odmietol podrobiť vyšetrovaniu na zistenie alkoholu dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi, a následne sa odmietol podrobiť aj lekárskeho vyšetrovaniu odberom a vyšetrením krvi, na ktoré bol vyzvaný vyšetrojúcim príslušníkom policajného zboru, teda v bode 1. porušil povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov o premávke na pozemných komunikáciách (ďalej len zákon č. 315/1996 Z.z.) a plne sa nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke

a spôsobil dopravnú nehodu, v bode 2. porušil povinnosť podľa § 3 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/1996 Z.z., neuposlúchol pokyn, výzvu, príkaz alebo požiadavku policajta súvisiace s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke strpieť výkon jeho oprávnení a odmietol sa podrobiť vyšetreniam na zistenie alkoholu v krvi dychovou skúškou a aj lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi. Tým sa dopustil priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v zmysle § 22 ods. 1 písm. f/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch) a v zmysle § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. Prvostupňový disciplinárny súd mu za to uložil disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 4 Zákona o sudcoch a § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch pokutu vo výške 15.000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dva roky. Z vykonaného dokazovania, a to predovšetkým výsluchom navrhovateľov a disciplinárne stíhaného sudcu, výsluchom svedkov MUDr. [REDAKOVANÉ] a ppor. [REDAKOVANÉ] mal preukázané, že vznik dopravnej nehody zaviniť JUDr. [REDAKOVANÉ], a to nedostatočným venovaním sa vedeniu motorového vozidla. Okolnosti, ktoré by zodpovednosť sudcu za zavinenie tejto dopravnej nehody vylučovali, zistené neboli. Bolo ďalej preukázané, že po spôsobení dopravnej nehody sa JUDr. [REDAKOVANÉ] odmietol podrobiť dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v krvi a následne odberu krvi za účelom zistenia hladiny alkoholu v krvi. Sudca sa k spáchaniu tohto skutku nevedel vyjadriť vzhľadom na ním tvrdenú amnéziu. Prvýkrát pri podaní vysvetlenia 15.07.2005 o 22.25 hod. uviedol, že na obdobie bezprostredne po nehode si nepamätá, čo neskôr pri odborných vyšetreniach bolo prisudzované úrazu utrpenému pri dopravnej nehode – otrase mozgu. Tento záver podporuje aj lekárska správa MUDr. [REDAKOVANÉ] zo dňa 15.07.2005 (deň dopravnej nehody), ktorá konštatuje diagnózu „stav po otrase mozgu a natiahnutie krčnej chrbtice“, ako aj následná správa odbornej lekárky neurologičky MUDr. [REDAKOVANÉ] zo dňa 18.07.2005, ktorá v závere konštatuje stav po commotio cerebri s reflexologickou prevahou na favostranných končatinách so sprievodným vertigom polohovým (stav po otrase mozgu s interakciou na favostranné končatiny spojené so závratou spojenou so zmenami polohy) a nakoniec aj lekárska správa MUDr. [REDAKOVANÉ] a jeho výsluch na ústnom pojednávaní. Všetky odborné hodnotenia JUDr. [REDAKOVANÉ] po nehode zhodne udávajú úraz hlavy vo forme otrasy mozgu s následnou dočasnou amnéziou – stratou pamäte. Svedok MUDr. [REDAKOVANÉ] na ústnom pojednávaní vyslovil hypotézu, že úraz hlavy sudcu JUDr. [REDAKOVANÉ] mohol mať vplyv na zložku psychiky - ovládaciu a rozpoznávaciu. Disciplinárny súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy v súvislosti s úrazom sudcu pri dopravnej nehode a jeho správaním sa bezprostredne pri nehode. Pritom prihliadol najmä na podrobný opis jeho správania sa zo strany svedka ppor. [REDAKOVANÉ] po nehode a jeho následného konania. Disciplinárny súd poukázal na úplnú a zrejmú logiku jeho správania sa opísanú najmä zo strany svedka, ktorý hodnotil jeho správanie ako slušné, bez akýchkoľvek excesov. Sudca svoje konanie odmietnutia dychovej skúšky na alkohol zdôvodnil nevoľnosťou a po poskytnutí času 2-3 minút uviedol, že má bolesti, nemôže sa nadýchnuť. Pri výsluchu sa k zavineniu dopravnej nehody priznal a k ostatnému sa vzhľadom na amnéziu nevyjadroval. Svoj čin úprimne ofutoval. JUDr. [REDAKOVANÉ] konal vyslovene logicky, aj keď so zjavnými známkami stresu. Disciplinárny súd tak vyhodnotil konanie sudcu, ktorý sa odmietol podrobiť skúškam na zistenie alkoholu v dychu a v krvi, ako konanie vo forme úmyslu vyhnúť sa týmto skúškam napriek skutočnosti, že bol na ich podrobenie sa príslušným orgánom výslovne vyzvaný, a to viackrát. Disciplinárny súd zohľadnil, že v oboch prípadoch sa jedná o priestupky, pri ktorých zákon nevyžaduje

formu priameho či nepriameho úmyslu, ale postačuje iba konanie z nedbanlivosti. Zistená amnézia nemohla mať a ani nemala vplyv na jeho disciplinárnu zodpovednosť za spáchanie druhého čiastkového skutku, ktorý vykazuje znaky priestupku, nakoľko vykonané dôkazy nasvedčujú tomu, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti prvostupňového rozhodnutia. Pri ustálení viny za spáchané priestupky disciplinárny súd vyhodnocoval podmienky existencie súbehu priestupkov a disciplinárneho previnenia podľa Zákona o sudcoch. Nestotožnil sa s argumentáciou navrhovateľov preukazujúcou spáchanie jednočinného súbehu disciplinárnych previnení podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch a podľa § 116 ods. 2 písm. b/ zákona. V prvom rade hneď na počiatku mohol disciplinárny súd vylúčiť v konaní sudcu také prvky, ktoré by nasvedčovali tomu, že došlo k prekročeniu rámca spáchania bežných priestupkov. JUDr. [REDAKOVANÉ] sa ani pred nehodou ani po nej nedopustil ani len v náznakoch kritického správania či už vo forme využitia svojho postavenia sudcu alebo arogantného či neslušného správania sa vo všeobecnosti. Sudca sa riadne podrobil všetkým ostatným úkonom (s výnimkou skúšok na prítomnosť alkoholu) spojených s vyšetrovaním príčin a následkov ním spôsobenej dopravnej nehody. Pri systematickom a logickom výklade § 115 a nasl. zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákona o sudcoch“) zákon vymedzuje dva samostatné okruhy disciplinárnej zodpovednosti sudcov, a to za disciplinárne previnenie a za konanie, ktoré má znaky priestupku podľa osobitného predpisu. Oba druhy zodpovednosti existujú popri sebe úplne nezávisle, výnimočne zákon priznáva možnosť jednočinného súbehu v ustanovení § 117 ods. 5 pri priestupku, ktorý má súčasne povahu závažného disciplinárneho previnenia. Disciplinárny súd ustálil, že na to, aby určité konanie, ktoré napĺňa znaky skutkovej podstaty ktoréhokoľvek priestupku, napĺňalo súčasne aj znaky ktorejkoľvek skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia sudcu, musia byť splnené podmienky určitého konania alebo správania sa sudcu, ktoré by spĺňali kritériá excesu zo správania sa bežného páchatela, priestupcu alebo prekročenie určite zvýšených nárokov na správanie sa sudcu v bežnom občianskom živote. Pokiaľ ide o odlišné objekty pri správnych a disciplinárnych deliktoch, bolo nevyhnutné vyhodnocovať, či a akým spôsobom sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] narušil pri spáchaní priestupkov vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu. Pri tomto hodnotení disciplinárny súd vyhodnocoval, či a akým spôsobom prekročil rámec správania sa bežného priestupcu. Takéto okolnosti však v prejednávanom prípade úplne absentujú. Skutočnosť, že daný prípad bol medializovaný, nie je možné klásť za vinu sudcovi JUDr. [REDAKOVANÉ] a vyhodnotiť to ako prítiažujúcu okolnosť, ktorá by mala zvyšovať stupeň nebezpečnosti konania, pretože medializáciu nespôsobil sudca a rovnosť účastníkov zaručená Ústavou Slovenskej republiky by nebola zachovaná s prípadom, v ktorom k medializácii nedošlo. Skutočnosť, že disciplinárne stíhaný sudca je zaradený na Špeciálny súd v Pezinku, nie je prítiažujúcou okolnosťou, pretože všetci sudcovia Slovenskej republiky bez ohľadu na ich zaradenie v sústave súdov majú pri prejednávaní ich disciplinárnych previnení zásadne rovnaké postavenie a výnimky sú možné len na základe zákona. Disciplinárny súd nevzal do úvahy ako dôvod, ktorý by mal zvyšovať nebezpečnosť konania sudcu to, že v jeho osobe sa jedná v prípade priestupkov v doprave o recidívu, pričom sa riadil zákonným ustanovením § 134 ods. 1 Zákona o sudcoch a považoval všetky záznamy sudcu za spáchané priestupky za zahladené, a teda na sudcu hľadel ako na bezúhonnú osobu. Preto disciplinárny súd uznal sudcu vinného zo spáchania viacčinného súbehu dvoch

